

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 2Cb/5/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6212205551
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Petrusová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6212205551.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudkyňou JUDr. Elenou Petrusovou v právnej veci navrhovateľa UNIMONT Banská Bystrica, spol. s. r. o., so sídlom Horná 41, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 31 611 940, zastúpeného Advokátskou kanceláriou KAŠUBA, spol. s. r. o. so sídlom Horná 41, P. O. BOX 60, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 859 095, proti žalovanému Advokátska kancelária UHAL, s. r. o., Štefana Moyzesa 9877/43, Zvolen, IČO: 47 236 655, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd **z r u š u j e** rozsudok Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o., Nemocničná, Veľký Krtíš zo dňa 29. 06. 2012 č. k. VK84/2011.

Žalobcovi sa **p r i z n á v a** náhrada trov konania vo výške 100% potrebných na účelné uplatňovanie jeho práv.

o d ô v o d n e n i e :

Podanou žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o., Nemocničná 16, Veľký Krtíš zo dňa 29. 06. 2012 č. k.: P. XX/XXXX. V žalobe žalobca uviedol, že jeho vzájomný návrh bol vylúčený za samostatné konanie, bola mu uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 9.270,56 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 9.270,56 Eur od 04. 02. 2011 do zaplatenia a zároveň mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov rozhodcovského konania vo výške 1.354,72 Eur na účet jeho právneho zástupcu vedený vo VÚB, a. s. a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej uviedol, že žiada zrušenie rozhodcovského rozsudku pre jeho nesprávnosť a nezákonnosť a to z dôvodov uvedených v ustanovení § 40 ods. 1 písm. c), d), f), g), h) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Dňa 16. 06. 2011 mu bola doručená výzva Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o. zo dňa 13. 06. 2011 sp. zn. VK XX/XXXX k vyjadreniu sa k žalobe a k predloženiu dôkazov na základe čoho výzve vyhovel, doručil žalobnú odpoveď, v ktorej uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú, neoprávnenú a popiera existenciu nároku žalovaného, uplatneného voči nemu v predmetnom rozhodcovskom konaní v celom rozsahu, čo do dôvodu aj výšky. Zdôraznil tú skutočnosť, že uplatnil námietku nedostatku právomoci Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o. pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá je v podobe rozhodcovskej doložky obsiahnutá v zmluve o poskytovaní právnych služieb uzavretej medzi T. T. D. ako advokátom a ním, ako klientom dňa 16. 09. 2010 a to pre jej rozpor s dobrými mravmi a s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. Túto zmluvu o poskytovaní právnych služieb považuje za neplatnú pre jej rozpor s dobrými mravmi, nakoľko výška zmluvnej odmeny v nej uvedená je v rozpore s dobrými mravmi, pretože je 22,5 krát vyššia, oproti základnej sadzbe tarifnej odmeny stanovenej vyhláškou č. 655/2004 Z. z., t. j. o vyše 2000%. Z týchto dôvodov sa dovolal aj sa dovoláva neplatnosti zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzavretej dňa 16. 09. 2010. Okrem toho poukázal na to, že pri uzatváraní tejto zmluvy bol uvedený do omylu, nakoľko od neznáameho mladého muža, ktorého k nemu poslal Mgr. T. D. sa pri podpisovaní

tejto zmluvy dozvedel, že v zmluve je uvedený oficiálny orgán Slovenskej advokátskej komory určený na riešenie sporov medzi advokátmi a ich klientmi. Pokiaľ ide o samostatný čas (dátum) predmetnej zmluvy o poskytovaní právnych služieb išlo o platnosť a účinnosť odo dňa 16. 09. 2010, pričom žalovaný by mal vysvetliť dôvod, prečo odkladal predloženie tejto zmluvy skoro 2,5 roka. Ďalej uviedol, že už v rozhodcovskom konaní namietal, že na riešenie sporov týkajúcich sa poskytovania právnych služieb Mgr. T. D. v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/121/2008 v období od 22. 05. 2008 do 16.09. 2010 sa rozhodcovská zmluva, ktorá je v podobe rozhodcovskej doložky obsiahnutá v zmluve o poskytovaní právnych služieb uzavretá medzi žalovaným a ním ako klientom dňa 16. 09. 2010 s platnosťou a účinnosťou odo dňa 16. 09. 2010, nevzťahuje. Vzťahuje sa len na spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo v budúcnosti vzniknú zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzavretej dňa 16. 09. 2010 alebo v súvislosti s ňou, pričom táto zmluva bola uzavretá dňa 16. 09. 2010, platnosť a účinnosť nadobudla dňom jej podpísania, teda najskôr 16. 09. 2010. Taktiež uviedol, že už v rozhodcovskom konaní vyslovil dôrazný nesúhlas s tým, aby konanie bolo písomné a to vzhľadom na ním navrhnuté dôkazy a žiadal nariadenie ústneho pojednávania, na ktorom budú ním navrhnuté dôkazy vykonané. V rozhodcovskom konaní odmietal prvého rozhodcu Y. T. P. pre jeho pomer k Mgr. T. D. a jeho právnenému zástupcovi v rozhodcovskom konaní Y. T. P., ktorý je jednoznačne preukázaný tým, že v období od 16. 02. 2008 do 12. 05. 2008 boli spolu s T. T. D. a jeho právnym zástupcom v rozhodcovskom konaní JUDr. T. P., spoločníkom aj konateľom spoločnosti Medical Devices, s. r. o. so sídlom Nemocničná 16, Veľký Krtíš, ktorú spoločne všetci traja založili pod obchodným menom MMM Legal Claim so sídlom v mieste trvalého bydliska T. T. D., Na J. XXXX/X, U.. Taktiež právny zástupca Mgr. Maroša Uhaľa v rozhodcovskom konaní Y. T. P. vystupuje aj ako právny zástupca Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o. v súdnych konaniach, napr. v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde vo Veľkom Krtíši pod sp. zn. 6Cb/38/2010 a v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 41Cob/117/2011. V rozhodcovskom konaní poukazoval na to, že jedným zo spoločníkov spoločnosti Slovenská arbitrážna komora, s. r. o. (polovičným) vkladom do základného imania jedným z dvoch konateľov spoločnosti je práve Y. T. P.. Vzhľadom na tieto skutočnosti vzniesol námietku proti každému rozhodcovi Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o. O jeho námietke voči rozhodcovi T. P. nebolo nijako rozhodnuté, pričom poukázal na to, že T. P. nie je zverejnený v zozname rozhodcov, ktorý pôsobia na Rozhodcovskom súde pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o., Nemocničná 16, Veľký Krtíš. Ďalej uviedol, že rozhodcovský rozsudok trpí aj vadou spočívajúcou v tom, že rozhodcovský súd nevydal o zmene účastníka konania na strane žalobcu žiadne procesné rozhodnutie (pri primeranej aplikácii § 99 ods. 2, 3 O. s. p.) ale bez akéhokoľvek dôkazu, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností o ktorých sa koná, uviedol až v rozhodcovskom rozsudku na strane žalobcu spoločnosť Advokátska kancelária UHAL, s. r. o. namiesto T. T. D.. Celé odôvodnenie predmetného rozhodcovského rozsudku je evidentne zaujaté a neobjektívne v rozpore s listinnými dôkazmi, ktoré sú rozhodcom T. P. interpretované účelovo a tendenčne v prospech T. T. D., resp. spoločnosti Advokátska kancelária UHAL, s. r. o. Na pojednávaní sa žalobca pridržiaval podaného písomného návrhu. Ďalej uviedol, že chce žalobu doplniť o dôvod podľa § 40 ods. 1 písm. h) zákona č. 244/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov a to o skutkovú podstatu, že v rozhodcovskom konaní bolo konané so žalovaným ako účastníkom, pričom s ním konané nemalo byť, keďže zmluva o predaji podniku nebola uskutočnená tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 59a Obchodného zákonníka a žalovaný teda nie je nositeľom pohľadávky.

Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 03. 01. 2013 uviedol, že pokiaľ ide o zmluvu o poskytovaní právnych služieb zo dňa 16. 09. 2010, táto bola medzi stranami písomne uzavretá. Svoj podpis na tejto zmluve štatutárny zástupca žalobcu nikdy nespochybnil, ani v rozhodcovskom konaní, ani v súčasnosti. V tejto zmluve je v článku V odsek 5 obsiahnutá rozhodcovská doložka, ktorá je koncipovaná tak, že nevyvoláva žiadne pochybnosti o určení konkrétneho súdu a o tom, na riešenie akých sporov má byť použitá. Táto doložka vyvoláva pochybnosti o tom, že by sa touto doložkou mali riešiť len spory do budúcnosti (od podpísania zmluvy, ako to tvrdí žalobca). Je to tak preto, že zo znenia doložky vyplýva, že sa vzťahuje aj na spory, ktoré vznikli, či vzniknú. Pokiaľ by zmluvné strany chceli vylúčiť riešenie určitých sporov vzniknutých do dňa uzavretia tejto zmluvy, boli by to v zmluve jasne uviedli a nekoncepovali by doložku takýmto nepochybným spôsobom. Vzhľadom na tieto skutočnosti nie je daný dôvod podľa § 40 ods. 1 písm. d) Zákona o rozhodcovskom konaní. Poukázal na to, že samotný žalobca podal v rozhodcovskom konaní vzájomný návrh, čo sám potvrdil a tie skutočnosti uznal právomoc rozhodcovského súdu konať vo veci ich právneho vzťahu založeného zmluvou. Týmto konaním poprel vlastnú námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu vo veci konať. Ak bol toho názoru, že rozhodcovský nemá právomoc vec prejednať, tento vzájomný návrh mal podať na

všeobecnom súde, nie na súde rozhodcovskom. Poprel tú skutočnosť, že by žalobca bol uvedený do omylu pri podpisovaní zmluvy o právnej pomoci. Tvrdil, že zmluvu o právnej pomoci doniesol na podpis žalobcovi jeho koncipient T. N. X., pričom žalobca nemal proti zmluve žiadne výhrady, podpísal ju a koncipient mu ju podpísanú doniesol. Táto zmluva bola so žalobcom predtým prejednaná, pretože si ju spoločne prešli v jeho kancelárii, kde si ju Ing. arch. Peter Bijenský preštudoval. V zmluve však boli chyby (netýkali sa dohodnutej výšky odmeny), preto sa dohodli, že túto zmluvu on opraví a doručí Ing. arch. L. X.. Je teda nesporné, že N. H. X.Y. presne poznal obsah zmluvy (vrátane rozhodcovskej doložky a odmeny) a to ešte pred jej podpisom. Pokiaľ ide o jeho advokátskeho koncipienta, tento nemal s Ing. H. X. čo riešiť (nie je to v jeho kompetencii). Mal mu predložiť zmluvu na podpis a doniesť ju do kancelárie, keďže všetko bolo dohodnuté. Tak sa aj stalo. Zo samotného znenia doložky muselo byť žalobcovi jednoznačne zrejmé, že nejde o žiaden súd Slovenskej advokátskej komory, ale ide o Stály rozhodcovský súd zriadený pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o. Na základe týchto skutočností je rozhodcovská zmluva platná a nie je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) Zákona o rozhodcovskom konaní. Pokiaľ ide o rozhodcu T. P., tento je zapísaný v zozname rozhodcov. Tvrdenie o jeho nezapísaní nie je pravdivé. Žalobca v rozhodcovskom konaní nevzniesol žiadnu relevantnú námietku proti rozhodcovi, rozhodca nebol vylúčený pre predpojatosť a ani nebol daný žiadny dôvod, pre ktorý by bolo možné dosiahnuť vylúčenie rozhodcu z konania. Akékoľvek iné námietky zaujatosti, ktoré v konaní žalobca vznáša nie sú dôvodné a netýkajú sa osoby rozhodcu, ktorý vec rozhodoval. Nie je teda daný ani dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. s) Zákona o rozhodcovskom konaní. Poukázal na tú skutočnosť, že súd v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku nemôže nahrádzať činnosť rozhodcovského súdu, vykonávať prieskum predmetu pôvodného konania, či vykonávať dôkazy. Toto prináleží len rozhodcovskému súdu. Súd v tomto konaní môže jedine skúmať naplnenie dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 Zákona o rozhodcoch a vykonať dokazovanie len v tomto smere. Ďalej uviedol, že nie je porušením rovnosti strán ak rozhodcovský súd niektorý dôkaz nevykoná, dôkaz zamietne a odôvodní, prečo ho nevykoná. Rovnako nie je porušením strán, rovnosti strán, ak súd nevykoná ústne pojednávania (toto je napokon aj upravené Rokovacou poriadku rozhodcovského súdu, podľa ktorého je konanie písomné), najmä ak dá stranám dostatočný priestor na písomné vyjadrenie a stanoviská možnosti navrhovať dôkazy. Okrem toho žalobca ani v rozhodcovskom konaní riadne nezdôvodnil, v čom by mal byť daný dôvod na ústne pojednanie, aké nové skutočnosti, či dôkazy by mali byť získané. Z týchto dôvodov nie je daný ani dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. g) Zákona o rozhodcovskom konaní. Taktiež nie je daný ani dôvod na zrušenie rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. h) Zákona o rozhodcovskom konaní už len preto, že žiadne dôvody, ktoré by zakladali obnovu konania podľa osobitného zákona, žalobca neuviedol. Pokiaľ došlo k predaju podniku, v tomto prípade dochádza k univerzálnej subcesii, a preto nie je dôvod, aby o tejto skutočnosti rozhodcovský súd vydával akékoľvek rozhodnutie, ktorým by pripúšťal vstup nového účastníka. Na pojednávaní žalovaný uviedol, že sa pridržiava svojho vyjadrenia k žalobe zo dňa 03. 01. 2013. Ďalej uviedol, že na upresnenie chce uviesť, že pokiaľ ide o uvádzanú námietku zaujatosti, on má takú vedomosť, že bola vznesená námietka zaujatosti voči Y. P.. Potom keď bola následne vznesená ďalšia, boli v nej uvedené tie isté dôvody, ktorými podľa jeho názoru sa súd ani nemal čo zaoberať. Poukázal na znenie ustanovenia § 9 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z. z. Zdôraznil tú skutočnosť, že pri zrušení rozhodcovského rozsudku sa treba pridržiavať ustanovenia § 40 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní, kde sú uvedené striktné dôvody, pre ktoré súd môže zrušiť rozhodcovský rozsudok. Je bezpredmetné vykonávať také dokazovanie, ako bolo navrhnuté žalobcom. Pokiaľ ide o neplatnosť rozhodcovskej doložky, táto vec sa riešila aj v iných konaniach. Poukázal na uznesenie Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 19. 07. 2013 č. k. 7Cb/15/2012-100 ako aj uznesenie vydané v tejto veci Krajským súdom v Banskej Bystrici zo dňa 28. 01. 2004 sp. zn. 41Cob/283/2013.

Okresný súd vo Veľkom Krtíši rozsudkom zo dňa 17. 06. 2014 č. k. 2Cb/5/2012-290 zrušil rozsudok Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o., Nemocničná 16, Veľký Krtíš zo dňa 29. 06. 2012 č. k.: P. a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100% potrebných na účelné uplatňovanie jeho práv. Proti tomuto rozsudku žalovaný podal odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 28. októbra 2015 č. k. 41Cob/563/2014-331 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa sa dostatočným spôsobom nevysporiadal so znením ustanovenia § 40 ods. 1 písm. d/ zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní ,z ktorého vyplýva, že účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súd domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku len ak sa rozhodlo o veci,

na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal. Z uvedeného dôvodu sa preto súd prvého stupňa musí opätovne vysporiadať s otázkou právomoci rozhodcovského súdu na prejednanie v danej veci a to s poukazom na znenie ustanovení § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, § 4 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní. Ďalej odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa sa poriadne nevysporiadal ani s ustanovením § 17 Zákona o rozhodcovskom konaní v relácii na ustanovenie § 26 ods. 2 a § 28 Zákona o rozhodcovskom konaní a tak dôsledne nezistil, či konaním rozhodcovského súdu došlo k porušeniu rovnosti účastníkov tým, že rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie aj napriek skutočnosti, že žalobca o to žiadal. Ďalej uviedol, že tento dôvod je potrebné právne posúdiť v danej veci a vyložiť v zmysle citovaných ustanovení Zákona o rozhodcovskom konaní, pretože nenariadenie ústneho pojednávania v rozhodcovskom konaní nie je možné automaticky podradiť pod porušenie rovnosti účastníkov rozhodcovského konania tak, ako to uzavrel súd prvého stupňa. Súd je vždy povinný preto skúmať okolnosti v danej veci až na základe zisteného skutkového stavu, môže dospieť k záveru o porušení rovnosti účastníkov konania.

Po zrušení veci krajským súdom právny zástupca žalobcu na súdnom pojednávaní uviedol, že v plnom rozsahu trvá na podanej žalobe a žiada súd, aby jej vyhovel. Podľa jeho názoru Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací nespochybnil právny názor Okresného súdu vo Veľkom Krtíši a jeho vecnú správnosť, len uviedol, že nie je dostatočným spôsobom odôvodnené rozhodnutie pokiaľ ide o existenciu dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ďalej uviedol, že sa pridrižiava svojich doterajších prednesov a stanovísk. Pokiaľ ide o porušenie rovnosti účastníkov konania, poukázal na to, že porušenie rovnosti účastníkov konania vidí v tom, že nielenže rozhodcovský rozsudok nenariadil ústne prejednanie vo veci, ale aj v tom, že rozhodcovský súd nerozhodol o vzájomnom návrhu žalobcu v rozhodcovskom konaní žalovaného, ale ho vylúčil na samostatné konania, pričom podľa ustanovenia § 33 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní rozhodcovský súd musí rozhodnúť o každom návrhu uvedenom v žalobe, alebo vo vzájomnej žalobe, alebo v uplatnenom dodatočne počas rozhodcovského konania s tým, že ho vylúčil na samostatné konanie a ďalej o ňom nekoná, čím v podstate odňal možnosť žalobcovi rozhodcovskom konaní v pozícii žalovaného aby sa zároveň a súčasne prejednali otázky, ktoré mohli spieť aj ku kompenzačnej námietke, teda argumenty týkajúce sa obrany práv žalobcu v tomto konaní a žalovaného v rozhodcovskom konaní. Taktiež v rozpore s § 31 ods. 3 Zákona o rozhodcovskom konaní rozhodcovský súd nezobral do úvahy ani zvyklosti vzťahujúce sa na spor zásady obchodného styku, ani dobré mravy, čím bola taktiež porušená rovnosť účastníkov rozhodcovského konania v neprospech spoločnosti UNIMONT Banská Bystrica. Ďalej uviedol, že rozhodcovský súd nerozhodol o námietke zaujatosti osobitne podanej voči T. P., pričom Okresný súd vo Veľkom Krtíši to v zrušenom rozsudku poznamenal, že berie túto skutočnosť na vedomie, považuje ju za preukázanú, avšak nevyhodnotil túto skutočnosť ako samostatný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Podľa jeho názoru je potrebné vziať do úvahy pri rozhodovaní, či existoval v tomto smere samostatný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. f/ Zákona o rozhodcovskom konaní. Okrem toho ďalší dôvod, ktorý sa týka rovnosti práv účastníkov je ten, že rozhodcovský súd na základe oznámenia Advokátskej kancelárie UHAL, s. r. o. podanej 28. 06. 2012 na rozhodcovský súd rozhodol bez toho, aby sa vysporiadal so skutočnosťami uvedenými v tomto oznámení, ktoré boli zaslané osobou a táto tvrdila, že na ňu prešli práva. Zároveň trval na svojom prednese pokiaľ ide o nadobudnutie účinkov takejto dohody z predošlých pojednávaní. Ďalej poukázal na novelu Zákona o rozhodcovskom konaní, ktorá zmenila aj § 40, teda dôvody na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku, v ktorom ustanovení sa uvádza, že súd v konaní na zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ods. 1 písm. b/, ktorý hovorí, že zruší rozhodnutie rozhodcovského súdu ak súd zistí, že sú dôvody pre ktoré by bolo odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona, ktoré odkazuje na rozpor s verejným poriadkom, čiže dáva právomoc súdu v konaní posudzovať výkon rozhodcovského rozsudku, či je v rozpore s verejným poriadkom, alebo nie a po vyhodnotení tohto dôvodu môže zrušiť rozhodcovský rozsudok, pričom poukázal na prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 01. 01. 2015.

Štatutárny zástupca žalobcu na súdnom pojednávaní uviedol, že sa pripája k prednesu jeho právneho zástupcu.

Po zrušení veci Krajským súdom v Banskej Bystrici žalovaný na súdnom pojednávaní uviedol, že je podstatné, čo treba ďalej v konaní riešiť, ako to uviedol krajský súd vo svojom rozhodnutí. Tie skutočnosti, ktoré sú znovu opakované žalobcom a ktoré už boli všetky riešené v konaní, ktoré predchádzalo

zrušenému prvostupňovému rozhodnutiu, je úplne nadbytočné sa nimi zaoberať. Ďalej uviedol, že krajský súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že dôvody jeho odvolania voči prvostupňovému rozhodnutiu sú dôvodné, teda v rozhodnutí riešil dva dôvody na zrušenie rozhodcovského rozhodnutia a to v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 písm. d/ a g/, vzhľadom na toto rozhodnutie nie je dôvod zaoberať sa ničím iným. Poukázal na to, že prvostupňový súd len tieto dôvody videl ako dôvodné pre zrušenie rozhodnutia. Pokiaľ ide o jeho vyjadrenie k týmto dôvodom, má za to, že sa k nim dosť podrobne vyjadril, v podstatne krajský súd jeho argumentovanie prevzal a citáciou tých ustanovení, nenariadil prvostupňovému súdu vykonávať akékoľvek ďalšie dokazovanie, tak isto neuviedol žiadne iné ustanovenia z tých, ktoré žalobca namietal, že by zakladali dôvod pre zrušenie rozhodnutia vrátane predaja podniku námietky zaujatosti. Ďalej uviedol, že ak by dospel k záveru krajský súd, ako sa to bežne v odvolacích konaniach robí, že by tam našiel aj iné dôvody, tak by uviedol, že sa má prvostupňový súd týmito dôvodmi zaoberať, avšak v rozhodnutí sa nič takéto nenachádza. Z rozhodnutia krajského súdu vyplýva záver jediný, že dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku musí prvostupňový súd v zmysle zrušujúceho uznesenia revidovať, nakoľko nie sú dané. Pokiaľ nie sú dané tieto dôvody, nie sú dané žiadne dôvody pre zrušenie rozhodnutia rozhodcovského súdu a túto žalobu je potrebné zamietnuť. Pokiaľ ide o uvádzané domnelé skutočnosti ohľadom predaju podniku poukázal na to, že ustanovenie § 59a, § 59b Obchodného zákonníka už neplatí pre spoločnosti s ručením obmedzeným. Toto bolo zrušené od 29. 04. 2015, z toho vyplýva, že nástupcom vrámci tejto pohľadávky je Advokátska kancelária UHAL, s. r. o. a predaj podniku napriek všetkej argumentácii, je len nástupcom a predaj podniku je účinný, čo teraz nemá vplyv z hľadiska rovnosti a postavenia žalobcu aj v prípadnom rozhodcovskom konaní, pretože nič sa na tom nezmení, či bude veriteľom T. T. D., alebo bude veriteľom Advokátska kancelária UHAL, s. r. o. Zdôraznil tú skutočnosť, že Obchodný zákonník ani iný žiadny predpis nepriznáva právo zasahovať alebo rozhodovať dlžníkovi o tom, kto bude veriteľom pohľadávky. Prvostupňový súd sa s týmto vysporiadal a tento dôvod nepovažoval za podstatný. Pokiaľ ide o námietku zaujatosti, túto považuje za irelevantnú, pretože tie dôvody, ktoré udáva žalobca nie sú dôvodmi pre vylúčenie rozhodcu v rozhodcovskom konaní. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 22. 10. 2009 sp. zn. 3US/2266/09 ako aj na rozhodnutie Mestského súdu v Prahe zo dňa 16. 07. 2007 sp. zn. 21Cm/323/2001. Z týchto rozhodnutí vyplýva, že pokiaľ ide o vzťah k rozhodcovi, významná je konkrétna osobná väzba rozhodcu k účastníkovi, taktiež námietka zaujatosti neobstojí len preto, že rozhodca a účastník či jeho zástupca sú súčasnými alebo bývalými kolegami. Zdôraznil tú skutočnosť, že medzi rozhodcom Vojtkom a ich kanceláriou, alebo jeho osobou žiadny vzťah nikdy tvrdený nebol, žiadal súd aby žalobu zamietol a priznal mu náhradu trov konania.

Po zrušení veci krajským súdom súd doplnil dokazovanie oboznámením sa s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. 10. 2015 č. k. 41Cob/563/2014-330 potvrdením vydaným Okresným súdom v Banskej Bystrici zo dňa 11. 02. 2016, Zmluvou o predaji podniku zo dňa 01. 01. 2012 a k nej pripojeným listinným dokladom, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. 05. 2014 č. k. 15Co/78/2014-393, návrhom na zmenu účastníka zo dňa 06. 11. 2012 adresovaným Okresnému súdu Brezno ako aj uznesením Okresného súdu Brezno zo dňa 18. 09. 2013 č. k. 4C/11/2006-353.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca a T. T. D., advokát so sídlom Nám. SNP 6/11, Zvolen uzavreli dňa 16. 09. 2010 Zmluvu o poskytnutí právnych služieb. Touto zmluvou sa advokát zaviazal poskytovať klientovi právnu pomoc v právnej veci v konaní č. 60Cb/121/08 vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica, proti odporcovi JAMEKSI, s. r. o. so sídlom SNP 121, Žiar nad Hronom, IČO: 36 722 111 o určenie, že kúpna zmluva je neplatná. V článku III odseku 1 sa účastníci dohodli na tarifnej odmene advokáta za zastupovanie vo veci dohodnutej inak, ako základná sadzba tarifnej odmeny, dohodli sa na odmene 30.126 Sk (prepočítaná konverzným kurzom 30,126 Sk/ €), čo predstavuje sumu vo výške 1.000 Eur za jeden úkon právnej služby s tým, že k tejto odmene sa pripočíta daň z pridanej hodnoty (DPH), ktorú je klient povinný zaplatiť advokátovi. Zo záverečných ustanovení V bodu 5 vyplýva, že v tejto zmluve sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo v budúcnosti vzniknú z tejto zmluvy alebo v súvislosti s touto zmluvou budú rozhodované v rozhodcovskom konaní v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní nezávislým rozhodcom Stáleho rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o., Nemocničná 16, Veľký Krtíš, IČO: 36414603 podľa Rokovacieho poriadku tohto Stáleho rozhodcovského súdu. T. T. D., advokát so sídlom Nám. SNP 6/11, Zvolen dňa 07. 06. 2011 doručil Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, Nemocničná 16, Veľký Krtíš žalobu, ktorou žiadal, aby súd uložil UNIMONTu Banská Bystrica, spol. s r. o., Banská Bystrica povinnosť zaplatiť mu sumu 9.270,56 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 9.270,56 Eur od 04. 02. 2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy

rozhodcovského konania a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Dňa 13. 06. 2011 bol za rozhodcu určený Y. T. P., ktorý funkciu prijal s tým, že uviedol, že nie je zaujatý vo vzťahu k účastníkom konania. Na základe výzvy Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore zo dňa 13. 06. 2011, žalobca dňa 01. 07. 2011 doručil Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, Nemocničná 16, Veľký Krtíš žalobnú odpoveď - vyjadrenie žalovaného k žalobe o zaplatenie 9.270,56 Eur s prísl. s námietkou nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a s námietkou proti rozhodcovi JUDr. Máriusovi Vladovičovi pre jeho predpojatosť/zaujatosť (odmietnutie rozhodcu) a vzájomnú žalobu o zaplatenie 9.312,06 Eur istiny s prísl. V tomto podaní žalobca uviedol, že namieta nedostatok právomoci Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o. pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá je v podobe rozhodcovskej doložky obsiahnutá v Zmluve o poskytnutí právnych služieb uzavretej medzi žalobcom ako advokátom a žalovaným ako klientom zo dňa 16. 09. 2010 a to pre jej rozpor s dobrými mravmi a s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. pre jej obsah, spôsob a čas jej uzatvorenia vo vzťahu k poskytovaniu právnych služieb žalobcom, žalovanému v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/121/2008. Žalobca namieta, že za obdobie od 22. 05. 2008 do 16. 09. 2010 sa rozhodcovská zmluva, ktorá je v podobe rozhodcovskej doložky obsiahnutá v predmetnej zmluve, nevzťahuje. Táto sa vzťahuje len na spory, ktoré vznikli alebo v budúcnosti vzniknú zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzavretej dňa 16. 09. 2010, pretože táto nadobudla platnosť a účinnosť dňa 16. 09. 2010. Ďalej vo svojom podaní uviedol, že odmieta rozhodcu Y. T. P., nakoľko má dôvodnú pochybnosť o jeho nezaujatosti, pre jeho pomer k žalobcovi a jeho právnomu zástupcovi v tomto rozhodcovskom konaní. Okrem toho poukázal na to, že odmieta rozhodcu Y. T. P. s tým, že menovanie rozhodcu tajomníkom Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o. nebolo nejako preukázané. Ďalej uviedol, že žalovanú sumu neuznáva a namieta ju ako neexistujúci nárok. Ďalej uviedol, že sa dovoľáva neplatnosti zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzavretej medzi účastníkmi a to pre jej rozpor s dobrými mravmi. Ďalej uviedol, že dôrazne nesúhlasí s tým, aby konanie bolo písomné a to vzhľadom na ním navrhnuté dôkazy a žiada nariadenie ústneho pojednávania, na ktorom budú ním navrhnuté dôkazy vykonané. Ďalej uviedol, že súčasne so svojou žalobnou odpoveďou podáva proti žalobcovi vzájomnú žalobu o zaplatenie 9.312,04 Eur s prísl. Podaním doručeným Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, Nemocničná 16, Veľký Krtíš sa Y. T. P. vzdal funkcie rozhodcu a to zo zdravotných dôvodov. Dňa 21. 09. 2011 bol určený za G. T. P., ktorý funkciu prijal a uviedol, že nie je zaujatý vo vzťahu k účastníkom konania. Dňa 11. 11. 2011 právny zástupca UNIMONTu Banská Bystrica, spol. s r. o. Banská Bystrica doručil Rozhodcovskému súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, Nemocničná 16, Veľký Krtíš podanie označené ako vyjadrenie žalovaného vo veci, na základe výzvy rozhodcovského súdu zo dňa 21. 09. 2011 s námietkou proti každému rozhodcovi Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o. pre predpojatosť/zaujatosť. V konaní navrhol vykonanie dôkazov a ďalej uviedol, že trvá na svojej námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu. Zároveň vzniesol námietku zaujatosti proti každému rozhodcovi Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o., pretože rozhodcovský súd je riadený Y. T. P. pri ustanovovaní rozhodcov považuje za zaujatého v osobe každého takto ustanoveného rozhodcu. Dňa 15. 11. 2011 UNIMONT Banská Bystrica, spol. s r. o., Banská Bystrica doručil Rozhodcovskému súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, Nemocničná 16, Veľký Krtíš podanie označené ako žiadosť žalovaného o preskúmanie opravného rozhodcovského uznesenia vydaného Rozhodcovským súdom pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o. dňa 23. 09. 2011 sp. zn. P. XX/XXXX s námietkou nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy s námietkou proti každému rozhodcovi Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o. a s osobitnou námietkou proti rozhodcovi T. P. pre predpojatosť/zaujatosť a so žiadosťou o opravu zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodcovského uznesenia. Okrem iného v tomto podaní uviedol, že vznáša námietku zaujatosti voči každému rozhodcovi Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o., pretože tento súd je riadený Y. T. P. a vznáša námietku zaujatosti osobitne proti Milanovi Vojtekovi. Dňa 30. 03. 2012 pod sp. zn. P. XX/XXXX predseda predsedníctva Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o. vydal uznesenie, ktorým rozhodol tak, že námietka žalovaného (v tomto konaní žalobcu) o nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy je nedôvodná. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 01. 06. 2012. Dňa 28. 06. 2012 bolo Rozhodcovskému súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, Nemocničná 16, Veľký Krtíš doručené oznámenie Advokátskej kancelárie UHAL, s. r. o., Zvolen o tom, že dňa 01. 01. 2012 došlo k uzavretiu zmluvy o predaji podniku medzi T. T. D. a spoločnosťou Advokátska kancelária UHAL, s. r. o. Zvolen, pričom touto zmluvou previedol odovzdávajúci advokát preberajúce spoločnosti Advokátska kancelária UHAL, s. r. o. podnik pod názvom T. T. D., advokát. Ďalej uviedol, že žiada, aby v rozhodcovskom konaní sa uvádzal na strane žalobcu ako účastník predmetného

konania Advokátska kancelária UHAL, s. r. o. so sídlom Nám. SNP 6/11, 960 01 Zvolen, IČO: 47 236 655. K svojmu oznámeniu pripojil výpis z obchodného registra. Dňa 29. 06. 2012 pod č. k. VK 84/2011 Rozhodcovský súd pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o., Nemocničná 16, Veľký Krtíš vydal rozsudok, ktorým vzájomný návrh žalovaného na zaplatenie sumy 9.312,04 Eur s prísl. vylúčil na samostatné konanie, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9.270,56 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 9.270,56 Eur od 04. 02. 2011 do zaplatenia a zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov rozhodcovského konania vo výške 1.354,72 Eur na účet jeho právneho zástupcu vedený vo VÚB, a. s., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 20. 07. 2012. Z odôvodnenia tohto rozhodcovského rozsudku vyplýva, že rozhodcovská doložka, ktorá bola súčasťou zmluvy o poskytovaní právnych služieb sa má vzťahovať aj na vzťahy minulé, čo z jej formulácie vyplýva. Okrem toho samotný žalovaný vo svojej žalobnej odpovedi uplatnil voči žalobcovi vzájomnou žalobou nárok na zaplatenie sumy 9.312,04 Eur s prísl., z čoho vyplýva, že samotný žalovaný považuje dohodnutú rozhodcovskú doložku za platnú. Preto mal potom rozhodcovský súd za to, že rozhodcovská doložka uvedená v zmluve o poskytnutí právnych služieb je platná a účinná. Ďalej uviedol, že pokiaľ je rozhodcovská doložka platná, predmet konania môže byť predmetom rozhodovania podľa § 1 zákona č. 244/2002 Z. z. Pokiaľ ide o forme rozhodcovského konania, rozhodcovský súd nevyhovел žiadosti žalovaného o ústne prejednanie z dôvodu, že to nepovažoval za potrebné, pretože predložené písomné dôkazy boli pre rozhodnutie vo veci dostatočné. Zároveň vzájomnú žalobu žalovaného vylúčil na samostatné konanie, pretože rozhodnutie o tejto žalobe si vyžiada ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby dokazovania potrebného pre rozhodnutie o nároku žalobcu. Dôkazom navrhovaným žalovaný uviedol, že všetky listiny, ktoré boli potrebné pre rozhodnutie o nároku boli predložené a výsluch konateľa žalovaného rozhodcovský súd nepovažoval za potrebný. Vnesenej námietke predpojatosti rozhodcu Y. T. P. rozhodcovský súd uviedol, že tento rozhodca sa vzdal svojej funkcie, čím bol ustanovený náhradný rozhodca, voči ktorému žiadne námietky vnesené neboli. Rozhodcovský súd sa zaoberal tým, že či medzi účastníkmi došlo k uzavretiu ústnej dohody o zmluvnej odmene, ktorá bola neskôr uzavretá v písomnej podobe. Podľa názoru súdu zmluvou o právnej pomoci došlo k zmene ústnej zmluvy o právnej pomoci a to tak, že namiesto pôvodne ústne dohodnutej zmluvnej odmeny vo výške 30.000 Sk za úkon sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi sumu 1.000 Eur za úkon. Tejto písomnej zmluve zodpovedá aj faktúra č. VF XXXXXXXX, ktorá pri určení výšky trov vychádza práve z písomnej zmluvy. Ďalej sa rozhodcovský súd zaoberal tou skutočnosťou, či dohoda o odmene je v súlade s dobrými mravmi. V tejto súvislosti uviedol, že predmetom konania bolo určenie neplatnosti určitého úkonu, ktorý predmet konania je oceniteľný, pričom by sa malo vychádzať z hodnoty, ktorá je predmetom tohto úkonu, najmä za predpokladu, že existuje znalecký posudok, ktorý cenu predmetu zmluvy jasne určil. Rozhodcovský súd mal za to, že odmenu dojednanú medzi účastníkmi konania nemožno považovať za odmenu dojednanú v rozpore s dobrými mravmi, pretože je primeraná vo vzťahu zastupovania vo veci, ktorá bola predmetom zmluvy o právnej pomoci. Okrem toho poukázal na to, že sa jednalo o vec zložitú z hľadiska dokazovania, ako aj po právnej stránke. Ďalej poukázal na to, že advokát vykonal všetky úkony tak, ako boli účtované.

Podľa ustanovenia § 54b ods. 1 Zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZRK“) v znení účinnom do 31. 12. 2014, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 ZRK, v znení účinnom od 01. 01. 2015, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1, 2 ZRK, v znení účinnom do 31. 12. 2014, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma rozhodcovskej zmluvy je zachovaná ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami, alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2, 3 ZRK, v znení účinnom od 01. 01. 2015, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy,

- ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá vo vzájomnej písomnej komunikácii strán alebo
- ak bola uzatvorená elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a osoby, ktorá právny úkon urobila.

Podľa ustanovenia § 17 ZRK, v znení účinnom do 31. 12. 2014, účastníci rozhodcovského konania majú v rozhodcovskom konaní rovné postavenie. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu.

Podľa ustanovenia § 17 ZRK, v znení účinnom od 01. 01. 2015, účastníci rozhodcovského konania majú v rozhodcovskom konaní rovné postavenie. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu.

Podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. c), d), f), g), h) ZRK, v znení účinnom do 31. 12. 2014, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal, sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť, bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania, sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona.

Podľa ustanovenia § 40 ods. 1 ZRK, v znení účinnom od 01. 01. 2015, tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že

- nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,
- nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,
- rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,
- rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehala spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo

b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

Súd v konaní o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. b). Ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť. Na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. a) súd neprihliadne, ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Mal preukázané, že žalobca podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zákonnej 30 dňovej lehote a to v zmysle § 41 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014. Žalobca sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. c, d/, f/, g/, h/ Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, v znení účinnom do 31. 12. 2014, v znení účinnom

od 01.01.2015 ide o dôvody v zmysle ust. § 40 ods. 1 a/ 1. , 3., 4. Domáhal sa zrušenia rozhodcovského rozsudku jednak z dôvodu, že popieral platnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá je v podobne rozhodcovej doložky obsiahnutá v Zmluve o poskytovaní právnych služieb a to pre jej rozpor s dobrými mravmi a s Vyhláškou č. 655/2004 Z. z. pre jej obsah, spôsob a čas jej uzatvorenia vo vzťahu k poskytovaniu právnych služieb T. T. D.. Podľa názoru súdu v predmetnej veci bola zachovaná písomná forma, pričom rozhodcovská zmluva mala formu rozhodcovskej doložky obsiahnutej v Zmluve o poskytovaní právnych služieb, čo je v súlade s ustanovením § 4 ZRK v znení účinnom do 31. 12. 2014 ,ako aj v znení účinnom po 01. 01. 2015, teda neboli dané dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia . Pokiaľ sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu ,že sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, ktorý dôvod mal súd za dôvodný, avšak žalovaný v odvolaní proti uviedol ,že tento dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je daný, pričom z odôvodnenia uznesenia krajského súdu, ktorým bol prvostupňový rozsudok zrušený, vyplýva, že krajský súd považoval odvolanie žalovaného v tomto smere za dôvodné. Poukázal na ustanovenie § 3 ods. 1 ZRK. S prihliadnutím na vyslovený právny záver Krajského súdu v Banskej Bystrici ako aj znenie ustanovenia § 3 ods. 1 ZRK je nesporné, že zmluvné strany rozhodcovskej zmluvy sa môžu dohodnúť, že všetky, ale niektoré spory ktoré medzi nimi vznikli, alebo vzniknú sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Potom je teda zrejme, že rozhodcovská doložka sa môže vzťahovať aj na vzťahy, ktoré vznikli pred uzavretím Zmluvy o poskytovaní právnej pomoci, preto neboli dané dôvody ani pre zrušenie rozhodcovského rozsudku ani podľa tohto zákonného ustanovenia. Pokiaľ ide o žalobcom namietaný dôvod, že bola porušená zásada rovnosti účastníkov konania, súd mal pôvodne tento dôvod za preukázaný, avšak ohľadom tohto dôvodu žalovaný tvrdil, že nebol splnený preto, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok pričom krajský súd aj v tejto časti považoval odvolanie žalovaného za dôvodné, uviedol, že nenariadenie ústneho pojednávania v rozhodcovskom konaní nie je možné automaticky podradiť pod porušenie rovnosti účastníkov rozhodcovského konania a súd je vždy povinný skúmať okolnosti v danej veci až na základe zisteného skutkového stavu môže dospieť k záveru o porušení rovnosti účastníkov rozhodcovského konania. V predmetnej veci súd dospel k záveru, že nenariadením ústneho pojednávania nebol žalobca znevýhodnený oproti žalovanému, pretože mal rovnaké možnosti na uplatnenie svojich práv, čo aj využil procesnými prostriedkami, ktoré mu umožňuje zákon o rozhodcovskom konaní. V tomto smere súd poukazuje na nález Rozhodcovského súd pri IAL SE zo dňa 22. 10. 2009 sp. zn. 222/2009, podľa ktorého absencia ústneho konania v rozhodcovskom konaní bez ďalšieho nezakladá dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku. Okrem toho súd zdôrazňuje tú skutočnosť, že po zrušení veci krajským súdom žalobca nedoplnil žiadne nové skutočnosti, ktoré by preukazovali porušenie rovnosti účastníkov konania. Súd mal za to, že nie je daný dôvod na zrušenie ani pre porušenie zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania. Pokiaľ žalobca doplnil dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. h) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní až na súdnom pojednávaní dňa 27.05.2014 , o skutkovú podstatu, že v rozhodcovskom konaní bolo konané so žalovaným ako účastníkom, pričom s ním konané byť nemalo, keďže zmluva o predaji podniku nebola uskutočnená tak, ako mala byť v zmysle § 59a Obchodného zákonníka, súd poukazuje na to, že účastník musí uviesť dôvody v podanej žalobe a tieto už potom následne nemôže dopĺňať. Preto potom súd už na tento dôvod neprihliadal vzhľadom na to ,že bol uplatnený po lehote. Okrem toho požadovať zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle nového znenia ust. § 40 ZRK , už nie je možné z dôvodov, pre ktoré by bola v konaní pred všeobecným súdom na mieste obnova konania. Žalobca sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku aj podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. f/ ZRK. Z vykonaného dokazovania vyplýva , že žalobca vzniesol námietku zaujatosti voči Y. T.G. P., ktorý sa funkcie rozhodcu vzdal a to dňa 20. 09. 2011. Dňa 21. 09. 2011 bol určený náhradný rozhodca T. P., ktorý funkciu prijal, s tým, že sa necíti byť zaujatý vo vzťahu k účastníkom konania. Určenie náhradného rozhodcu bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 28. 10. 2011, tento dňa 11. 11. 2011 doručil rozhodcovskému súdu podanie označené ako Vyjadrenie žalovaného vo veci na základe výzvy rozhodcovského súdu zo dňa 21. 09. 2011 s námietkou proti každému rozhodcovi Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o. pre predpojatost/zaujatost', v ktorom podaní okrem iného vzniesol námietku proti každému rozhodcovi Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o., pretože rozhodcovský súd je riadený Y.. T.Á. P., ktorého považujú za zaujatého v osobe každého takto ustanoveného rozhodcu. Vzhľadom na to, že námietka zaujatosti bola vznesená v 15-dňovej lehote od doručenia podania o určení náhradného rozhodcu, pričom o tejto námietke rozhodnuté vôbec nebolo, je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 písm. f/ ZRK v znení účinnom do 31.12.2014 a v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 písm. a/ bod 4 v účinnom znení , pretože vzhľadom na vznesenú námietku zaujatosti žalobcom ako žalovaným v rozhodcovskom konaní, rozhodcovský súd nepostupoval v zmysle § 9 ZRK, teda priebeh

rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami zákona o rozhodcovskom konaní, pričom tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej s prihliadnutím na to, že žalobca, žalovaný v rozhodcovskom konaní, nemal dôveru v rozhodnutie rozhodcovského súdu s prihliadnutím na ním tvrdenú zaujatosť a prepojenosť medzi Y.. T. P., žalobcom a jeho právnym zástupcom, nakoľko v čase prebiehajúceho rozhodcovského konania a vydania rozhodcovského rozsudku bol Y.. T. P. štatutárnym zástupcom Slovenskej arbitrážnej komory, s. r. o. s vtedajším sídlom Nemocničná 16, Veľký Krtíš. Súd ďalšie návrhy žalobcu na vykonanie dokazovania zamietol, nakoľko ich vykonanie považoval za nadbytočné, pretože súd v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku môže skúmať len dôvody uvedené v ustanovení § 40 ods.1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a to na základe zásady úspechu. Žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu potom súd v zmysle ustanovenia § 151 ods. 7 O. s. p. priznal náhradu trov konania vo výške 100% potrebných na účelné uplatňovanie jeho práv s tým, že o výške náhrady týchto trov súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).